

v Belem gradu pri obedu kralja Aleksandra. Znamenje, da so si Srbi in Bolgari zopet dobri prijatelji.

Srbsko. Zaradi nove ustave so se dolgo kujali radikalci. Nedavno pa so se pomirili, in vsled tega so liberalci in radikalci privolili, da posebna komisija izdela načrt nove ustave. — Bivši kralj Milan pojde baje v Ameriko, da med ondrotnimi bogatini poišče nevesto za sina Aleksandra.

Afrika. General Baldissera je došel v Adigrat, da osvobodi tamošnje italijansko posadko. Gotovo je mazal Abesincem z milijoni, kakor se je nedavno zgodilo pri Kasali, da gre vse lepo gladko.

Amerika. Na Kubi je španski general Weyler obsodil pet ujetih ustašev na smrt. Ker so pa med temi trije Američani, bode bržčas general moral odje-njati, sicer nastane razpor med Španijo in severno-amerškimi združenimi državami, kar pa Španiji nikakor ne bo ljubo.

Za poduk in kratek čas.

Nevednost, najdražja stvar v deželi.

(Slika; načrtal — ski.)

(Dalje.)

Od denarja, sprejetega za kmetijo, je po popla-čanju dolgovi le malo ostalo, pač pa je ostal pohlep po zavživanju. Toda kakor za pustom sledi post, tako je bilo tudi tukaj. Izgovorjene zemlje za prevzitek je bilo sicer dovolj, da so redili dve kravici ter se za silo pre-živili, toda treba jo je bilo pridno obdelovati. Za to pa je vsem primanjkovalo vstrajnosti in volje. Kmalu so tudi začutili, kako se odvrčajo od njih davni, navidezno dobri prijatelji, ki so imeli od njih zapravljenosti največ dobička; kako je zginilo prejšnje zaupanje ter jim je vse potrebno bilo treba plačevati z gotovim denarjem. Tega pa je kmalu zmanjkalo, in predno je preteklo leto, vladala je v njihovi koči že prava revščina.

Žena si je še kako tako pomagala, prodajajoč za slepo ceno poprej drago kupljeno obleko, katere je imela več nego preveč. Mož pa je obdeloval polje, redil kra-vici ter hodil na dnino. Kaka prememba! Poprej bogat gospodar, pred katerim se je vsakdo odkrival, sedaj pa revni dninar, ki, dasiravno krepak in močan, moral se je še le urediti v delu. Najljubše opravilo pa mu je bilo skladanje desek v »kašte« pri žagah, pri čemur je za-slужil po 10 kr. od sto desek, torej nekoliko več, nego si je pri tem razdrl obleke. Ker je vsak pridobljen novčič bilo treba obrniti za živež, poprejšnja obleka pa mu je tudi kmalu pošla, ni moglo biti drugače, da je jel hoditi mož naokrog capast in raztrgan, da kmalu ni gleštal obleke, da bi mogel zahajati v cerkev. Sreča samo, da ni bil privajen tobaka, sicer bi bila radi teh postranskih stroškov njih revščina še dokaj večja.

To, kar je sledilo sedaj, vam je pa bržkone že tako znano, saj ste to lahko sami videli, ker ste se ob tem času naselili v tem kraju. Starejši otroci, bolj ko so prihajali v leta, večjo mržnjo so kazali do svojih starišev. Mlajši so morali tudi po vrsti drug za drugim iti služiti in tu so takoj zvedeli od ljudij in tudi od svojih starejših bratov in sester, da sta jim te »dobrote« kriva oče in mati. Kaki občutki so se jim pri tem vzbujali v srcu namesto ljubezni do starišev, tega mi ni treba praviti, saj si to lahko domislite sami! Bridkost in kes sta starega Smrekarja tako gulila, da se je po-staral na telesu v enem samem letu za kakih deset let ter sčasoma komaj še vlekel noge za seboj. Toda to je bil še le začetek, kar je sledilo pozneje, bilo je še dokaj hujše.

Ko sta nova, in kakor so rekli ljudje, »prisiljena« prevžitkarja jela v kaki potrebi trkati na vrata svojih sosedov, proseč pomoči, so ju ti navadno odklanjali drug za drugim. »Kaj?« rekli so ljudje, »takim bomo dajali miloščino, ki so imeli sami toliko, da bi jo lahko oni delili drugim, ki so po nesreči prišli v revščino? Poprej niso poznali drugega, nego zapravljanje in za-vživanje, naj se pa postijo nekoliko sedaj!« Ni bilo torej nikako čudo, da so morali sedaj včasih zelo stradati, ker pri sosedih jih je namesto pomilovanja in pomoči čakal le posmeh. Rada bi se bila izgovarjala ter skli-cavala na to, da sta tudi ona pomagala revežem, dok-ler sta še sama kaj imela, toda izprašujoč svojo vest, sta se prepričala, da razun svojemu telesu nista storila nikomur nič dobrega, saj toliko ne, da bi mogla sedaj zahtevati kakega povračila. O, kako bi bila rada sedaj to popravila, toda bilo je — prepozno.

Tako so pretekli tedni, meseci in leta brez vsa-kega upanja, da se jim polajša kedaj neblaga osoda. Celo otroci, ki so prišli v dobre službe, niso donášali starima kruha s takim veseljem, kakor ga donášajo sta-rišem otroci revežev, ker jih k temu ni priganjal čut hvaležnosti. Pač pa je večkrat, zlasti kadar so bili ne-koliko vinjeni, ušla temu ali onemu iz ust čez stariše robata kletev. Vrh tega pa je nastal še prepir med njima samima, ki je pomagal ogreniti to, kar ni mogla izvršiti osoda. Žena, ki se je vedno izogibala delu ter zaradi tega ostala dalje mlada in krepka, jela je so-vražiti in prezirati moža, jela ga ločiti pri mizi, tožiti pri ljudeh, in že poprej prezirani prevžitkar je postal radi tega še večji revež. Toda voljno in potrpežljivo je nosil svoj križ, ker je menda spoznal, da mu ga je po-slal Bog za pokoro.

V to pusto in neznosno življenje pa je vendar še enkrat zasvetila zvezdica sreče, ki pa je kmalu zopet utrnila. Žena je imela na svojem prejšnjem domu sestro, kateri se je bližal konec življenja, ki pa je bila, kakor so govorili, še vedno bogata, a sorodnikov ni imela skoro nič. Pa je pozvala našo prevžitkarco k sebi, češ, da naj ji streže v bolezni, za katero dobroto dobi za njo precejšnjo doto. Šla je torej in ji stregla do smrti, ki se ni mudila predolgo, na kar je podedovala po se-stri nad dva tisočaka gotovega denarja. Vsakdo je pri-čakoval, da si zdaj revna prevžitkarja opomoreta s tem denarjem. Toda kmalu se je izvedelo, da mož ni dobil od tega denarja prav ničesar, žena pa je tako ravnala z njim, da ga je v treh letih zapravila do poslednjega krajcarja. Nosila se je zopet kakor kaka premožna go-spodinja; poprej shujšano telo se ji je zopet zredilo in mlajši hčerki je odštela celo nekaj dote, ko se je ta omožila na tuje. Toda po treh letih, kakor sem rekla, ni bilo po teh denarjih ni duha ni sluha, in ljudje, ki so videli, kako zna zapravljati žena, so jo kar spodili, ko jim je jela tožiti moža, češ, da je on zakrivil, da sta prišla ob posestvo. (Konec prih.)

Smešnica. Učitelj: »Katerega spola je mačka?« — Šolarca: »Moškega!« — Učitelj: »Kako pa to?« — Šolarca: »Zato, ker ima brke!«

Razne stvari.

Domače. (Potrjena postava). Svetli cesar so potrdili sklep deželnega zbora štajarskega gledé na pro-dajo vrednostnih papirjev deželnega glavniskega pre-moženja v delno pokritje stroškov za dozidave in pre-zidave pri deželni poljedelski šoli v Grottenhofu v znesku 22.000 gld.